

FAQ

FOCUSED AND QUICK

ISSUE 60

December 26, 2011

ผลกระทบของน้ำท่วมต่อเศรษฐกิจและศักยภาพการผลิต

สุริช แทนบุญ และ ศศพล อภัยทาน

ข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความนี้เป็นความเห็นของผู้เขียน
ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับความเห็นของธนาคารแห่งประเทศไทย

เหตุการณ์น้ำท่วมไม่เพียงสร้างความเสียหายต่อการผลิตโดยรวม แต่ยังทำลายศักยภาพการผลิตในระยะสั้นด้วย ความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อการผลิตและระดับศักยภาพการผลิตมีมากน้อยเท่าไร และส่งผลอย่างไรต่อช่องว่างการผลิต

Summary

แม้เศรษฐกิจมีแนวโน้มที่จะหดตัวค่อนข้างมากในระยะสั้นจากเหตุอุทกภัย แต่ศักยภาพการผลิตก็ปรับลดลงมาด้วยชั่วคราว อันเป็นผลจากปัจจัยการผลิต โดยเฉพาะเครื่องจักรและโรงงานได้รับความเสียหายและต้องใช้เวลาในการฟื้นฟู ทั้งนี้ บทความนี้พบว่า การหดตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจจะเกิดขึ้นมากกว่าการลดลงของระดับศักยภาพการผลิต ก่อให้เกิดช่องว่างการผลิตซึ่งจะส่งผลลดแรงกดดันทางด้านราคา แต่ช่องว่างการผลิตนี้ไม่ได้ถึงกับเปิดออกกว้างมากเกินไป ความคาดหมาย ประกอบกับแนวโน้มของการฟื้นตัวที่คาดว่าจะเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว แรงกดดันด้านราคาที่มาจากอุปสงค์ในระยะต่อไปจึงลดลงบ้างแต่ไม่มาก

อุทกภัยครั้งใหญ่ในปี 2554 ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยในหลายมิติ แม้ว่าเหตุการณ์จะได้คลี่คลายลงตามลำดับแต่การฟื้นฟูจะต้องใช้เวลาระยะหนึ่ง สำหรับในระยะสั้น นโยบายเศรษฐกิจมหภาคจะต้องถูกใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำพาเศรษฐกิจกลับคืนสู่ภาวะปกติ คำถามสำคัญก็คือ เราจะต้องประเมินผลกระทบของอุทกภัยต่อเศรษฐกิจ

โดยรวมในด้านใดบ้าง เพื่อจะนำไปสู่การใช้นโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่สอดคล้องกับภาวะการณ์

ในขณะที่ภาคการคลังจะเน้นไปที่การใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการบูรณะซ่อมแซมและชดเชยความเสียหายให้กับผู้ได้รับผลกระทบ ในส่วนของนโยบายการเงินนั้น การพิจารณาเพียงแค่ว่าเศรษฐกิจหดตัวลงไปมากแค่ไหนนั้นอาจไม่เพียงพอต่อการกำหนดนโยบาย

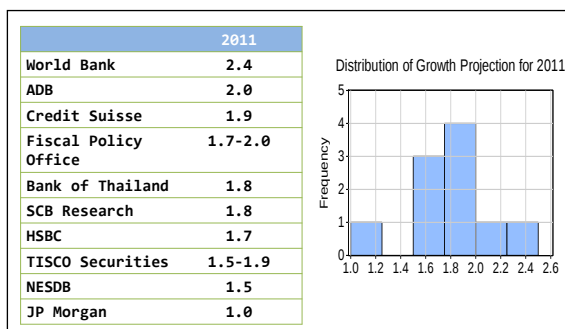
การดำเนินนโยบายการเงินเพื่อรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจไม่ได้หมายถึงการดูแลเศรษฐกิจไม่ให้ขยายตัวในอัตราที่สูงไปหรือต่ำไปดังที่เข้าใจในหลายโอกาส แต่หมายถึงการช่วยให้เศรษฐกิจขยายตัวตามศักยภาพ ซึ่งหมายถึงระดับการผลิตที่ระบบเศรษฐกิจสามารถผลิตได้โดยไม่สร้างแรงกดดันต่อเงินเฟ้อ การพิจารณาถึงระดับศักยภาพการผลิตจึงถือเป็นเรื่องสำคัญมากสำหรับการดำเนินนโยบายการเงินภายใต้กรอบเป้าหมายเงินเฟ้อ กล่าวโดยสรุป ทั้งระดับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและระดับศักยภาพการผลิต ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งแรงกดดันต่อเงินเฟ้อและกระทบต่อเสถียรภาพทางด้านราคา อันถือเป็นเป้าหมายหลักของนโยบายการเงิน

บทความนี้จะทำการวิเคราะห์ผลของอุทกภัยที่กระทบต่อภาคการผลิต พร้อมทั้งนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับระดับศักยภาพการผลิต ช่องว่างการผลิต (output gap) และผลกระทบที่เกิดขึ้น

1. ผลกระทบและการฟื้นตัวของภาคการผลิต

เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะหดตัวค่อนข้างมากในไตรมาสสุดท้ายของปี 2554 สะท้อนจากประมาณการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยหน่วยงานวิจัยต่างๆ ณ สัปดาห์สุดท้ายของเดือนพฤศจิกายนที่ชี้ว่า การคาดการณ์อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของปี 2554 เทียบกับปีก่อนหน้าอยู่ระหว่างร้อยละ 1.0 ถึงร้อยละ 2.4 โดยมีค่ามัธยฐาน (median) ที่ร้อยละ 1.8 ดังแสดงในภาพที่ 1 ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยของอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอยู่ที่ร้อยละ 4.4 ในช่วงกว่า 10 ปีที่ผ่านมา (ปี 2543-53)

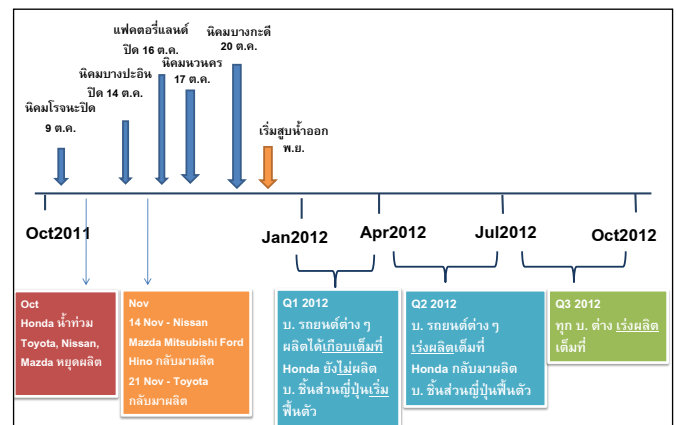
ภาพที่ 1 การคาดการณ์ GDP Growth ปี 2554 โดยหน่วยงานวิจัยต่างๆ ระหว่างวันที่ 21-29 พ.ย.

อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจมีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว จากการประเมินข้อมูลที่ได้จากการสำรวจผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ภาคธุรกิจคาดการณ์ว่าจะใช้เวลาไม่เกิน 6 เดือนที่การผลิตจะฟื้นตัวกลับสู่ภาวะปกติ โดยธุรกิจจะพยายามทุกวิถีทาง ไม่ว่าจะเป็นย้ายแรงงานและเครื่องจักรไปผลิตที่อื่นชั่วคราวหรือจัดหาวัตถุดิบจากทั้งในและต่างประเทศ เพื่อรองรับความต้องการจากภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจที่ยังคงมีอยู่ อาทิ ในส่วนของผู้ผลิตอุตสาหกรรมยานยนต์ซึ่งจะเป็นอุตสาหกรรมแรกที่ฟื้นตัวได้เต็มที่

ก่อนหน้านี้ สามารถสรุปแผนของของการฟื้นตัวได้ดังภาพที่ 2 ซึ่งเป็นไปในลักษณะเดียวกันกับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเซมิคอนดักเตอร์ที่ประเมินว่าจะกลับมาผลิตได้ตามปกติภายในต้นมกราคม ขณะที่อุตสาหกรรมฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์จะเป็นอุตสาหกรรมที่ฟื้นตัวได้ช้าสุดเนื่องจากทั้งผู้ผลิตและผู้ผลิตชิ้นส่วนรายใหญ่ของโลกตั้งอยู่ในประเทศไทย ทำให้การจัดหาวัตถุดิบจากแหล่งผลิตอื่นเป็นไปได้ยาก โดยสรุปแล้วผู้ประกอบการส่วนใหญ่เชื่อว่าภาคการผลิตจะกลับคืนสู่ปกติและจะได้รับคำสั่งซื้อตามเดิมภายในปลายไตรมาสที่ 2 ปี 2555¹

ภาพที่ 2 ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมยานยนต์

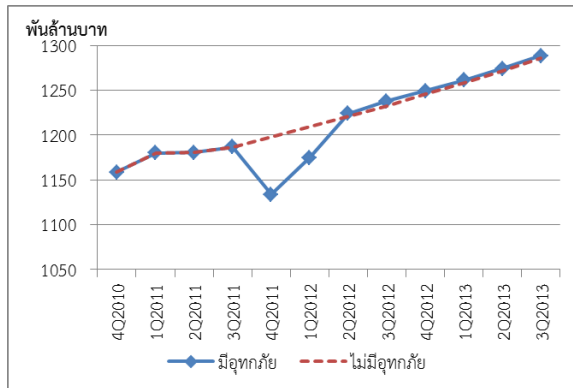

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นแนวโน้มได้ว่าผลกระทบจากอุทกภัยครั้งนี้แม้จะสร้างความสูญเสียแก่ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศค่อนข้างมาก แต่การฟื้นตัวจะเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว โดยบทความนี้ประเมินว่าอุทกภัยจะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคาปัจจุบัน (nominal GDP) สูญเสียไป 2.3 แสนล้านบาท โดยมีผลมากในไตรมาสที่ 4 ของปี 2554 และน้อยลงในไตรมาสที่ 1 ของปี 2555 รวมทั้งสิ้นคิดเป็นร้อยละ 2.1 ของ nominal GDP โดยเศรษฐกิจจะกลับเข้าสู่แนวโน้มของการขยายตัว

¹ วรจกณา อัมมุตม (2554), “การฟื้นตัวของธุรกิจ: ข้อมูลสำคัญจากภาคสนาม” กรุงเทพฯ 13 ธันวาคม 2554

ก่อนน้ำท่วมได้ในไตรมาสที่ 2 ของปี 2555 ดังแสดงในภาพที่ 3

ภาพที่ 3 ประมาณการผลิตมวลรวมในประเทศ
กรณีที่มีอุทกภัยและกรณีสมมติที่ไม่มีอุทกภัย

ผลิตมวลรวมในประเทศ (ราคาคงที่ ณ ปีฐาน 2531)

2. ศักยภาพการผลิตเมื่อมีปัจจัยเชิงลบ มากระทบเศรษฐกิจ

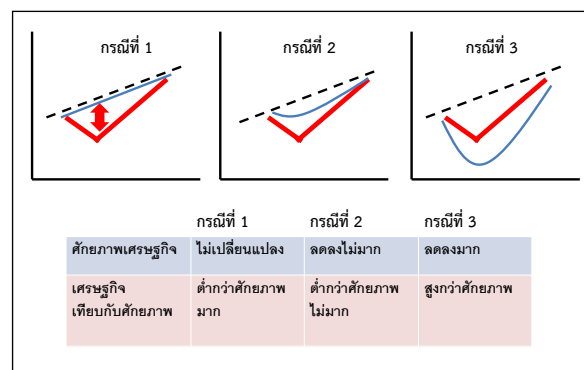
แม้เราจะสามารถประเมินความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศได้จากการวิเคราะห์ในส่วนที่ 1 แต่ทั้งหมดนั้นยังไม่เพียงพอต่อการกำหนดนโยบายที่เหมาะสม ดังนั้น ส่วนที่ 2 นี้ จะอธิบายแนวคิดของระดับศักยภาพการผลิต ช่องว่างการผลิต และนัยที่มีต่อแรงกดดันทางด้านเงินเฟ้อ

ในระบบเศรษฐกิจโดยทั่วไป การผลิตของทั้งระบบย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยอุปสงค์และอุปทาน หากผลผลิตที่เกิดขึ้นจริงสูงกว่าผลผลิตตามศักยภาพ การใช้ทรัพยากรในกระบวนการผลิตจะเริ่มตึงตัว (เช่น ลูกจ้างต้องทำงานล่วงเวลา เครื่องจักรต้องทำงานเกินกำลังการผลิต) ทำให้ต้นทุนการผลิตปรับสูงขึ้นและสร้างแรงกดดันต่อเงินเฟ้อในที่สุด กล่าวได้ว่า เศรษฐกิจมีอุปสงค์ส่วนเกิน (excess demand) และเราเรียกส่วนต่างระหว่างผลผลิตที่เกิดขึ้นจริงกับศักยภาพเศรษฐกิจนี้ว่า ช่องว่างการผลิต ซึ่งจะมีค่าเป็นบวกในกรณีที่มี excess demand ในทางกลับกัน หากระดับผลผลิตที่เกิดขึ้นจริงต่ำกว่าระดับศักยภาพ ช่องว่างการผลิตจะมีค่าเป็นลบ กล่าวคือ มีปัจจัยการผลิตเหลือใช้ (economic slack) นั่นเอง

แรงกดดันต่อภาวะเงินเฟ้อในกรณีนี้จะผ่อนคลายลง เนื่องจากไม่มีการแย่งกันใช้ปัจจัยการผลิต โดยสรุปแล้วจะเห็นได้ว่าในภาวะปกติ การดูแลให้เศรษฐกิจขยายตัวตามศักยภาพจะสอดคล้องกับหน้าที่สำคัญของนโยบายการเงินคือการรักษาเสถียรภาพด้านราคานั้นเอง

อย่างไรก็ตาม ในภาวะที่เศรษฐกิจประสบกับวิกฤต ภัยพิบัติ หรือเหตุการณ์ที่ทำให้ศักยภาพการผลิตเปลี่ยนไป เช่น การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจการเงิน การดำเนินนโยบายการเงินจะมีความท้าทายมากขึ้นเนื่องจากความซับซ้อนในการประเมินศักยภาพการผลิต ภาพที่ 4 แสดงกรณีที่ปัจจัยเชิงลบทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจ (เส้นหนาสีแดง) ลดลงอย่างมาก โดยศักยภาพการผลิต (เส้นบางสีฟ้า) อาจเปลี่ยนแปลงได้ดังกรณีต่างๆ ดังนี้

ภาพที่ 4 ความเป็นไปได้ของศักยภาพการผลิต
เมื่อมีปัจจัยเชิงลบมากระทบเศรษฐกิจ

กรณีที่ 1 ศักยภาพการผลิตไม่เปลี่ยนแปลงหรือเปลี่ยนแปลงน้อยมาก ภาวะเช่นนี้ถือว่าความสามารถของภาคการผลิตไม่ได้รับผลกระทบใดๆ แต่อุปสงค์ลดลงอย่างรุนแรง ตัวอย่างเช่น การที่อุปสงค์จากต่างประเทศลดลงอย่างกะทันหันดังในกรณีวิกฤตเศรษฐกิจโลกปี 2551-52 ที่ทำให้ความต้องการสินค้าส่งออกของไทยหายไป แต่พื้นฐานเศรษฐกิจไทยไม่ได้เสียหายอย่างมีนัยสำคัญ เช่น ไม่มีการเลิกจ้างจนส่งผลให้การว่างงานอยู่ในระดับสูงอย่างถาวร กรณีนี้ช่องว่างการผลิตจะเปิดออก

ค่อนข้างกว้าง และส่งผลให้แรงกดดันเงินเฟ้อที่มาจากอุปสงค์ลดลงมากด้วยเช่นกัน

กรณีที่ 2 กิจกรรมทางเศรษฐกิจและระดับศักยภาพการผลิตโน้มต่ำลงทั้งคู่ โดยกิจกรรมทางเศรษฐกิจลดลงมากกว่า กรณีเช่นนี้เกิดขึ้นเมื่อภัยพิบัติส่งผลกระทบต่อความสามารถในการผลิตด้วย แต่ไม่มากเท่ากับการผลิตจริงที่ลดลง ผลในกรณีคือ ช่องว่างการผลิตจะเปิดกว้างขึ้นแต่ไม่มาก จึงทำให้แรงกดดันเงินเฟ้อด้านอุปสงค์ลดลงบ้างแต่ไม่มากเท่ากรณีที่ 1

กรณีที่ 3 กิจกรรมทางเศรษฐกิจและระดับศักยภาพการผลิตลดต่ำลงโดยระดับศักยภาพการผลิตลดลงมากกว่า กรณีเช่นนี้จะต้องเป็นวิกฤตที่สร้างความเสียหายแก่ปัจจัยการผลิตอย่างร้ายแรงถึงในระดับโครงสร้างหรือเทคโนโลยีการผลิต ในขณะที่อุปสงค์ไม่ได้ลดลงมาก ช่องว่างการผลิตจะกลับกลายเป็นบวกต่างจากกรณีที่ 1 และ 2 ซึ่งโอกาสที่จะเกิดกรณีนี้มีน้อยมาก เพราะโดยปกติแล้วระดับศักยภาพการผลิตจะไม่ผันผวนมากเท่ากับระดับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจริง

3. ผลกระทบของอุทกภัยต่อช่องว่างการผลิต

คำถามสำคัญถัดไปคือ อุทกภัยจะทำให้ศักยภาพการผลิตของไทยในระยะสั้นเปลี่ยนไปดังเช่นในกรณีไต้ฝุ่นที่ไต้หวันในตอนที่ 2 ซึ่งเมื่อพิจารณาพร้อมกับข้อสรุปจากส่วนที่ 1 ที่กิจกรรมเศรษฐกิจจะหายไปร้อยละ 2.1 ของ nominal GDP ข้อมูลทั้งคู่จะมีนัยต่อช่องว่างการผลิตว่าจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร อันจะส่งผลต่อแรงกดดันเงินเฟ้อต่อไป

ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์โดยมากมักนิยามให้ผลผลิตตามศักยภาพขึ้นอยู่กับปัจจัยการผลิตซึ่งจำแนกเป็น 3 ประเภทได้แก่ แรงงาน ทุน และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแรงงานและทุนให้เป็นผลผลิต โดยในระยะสั้นอุทกภัยจะทำให้ศักยภาพลดลง สอดคล้องกับปัจจัยการผลิตที่ลดลงมากที่สุด ไม่ว่า

จะเป็นแรงงานที่หายไป โรงงานและเครื่องจักรที่เสียหายหรือไม่สามารถเปิดทำงานชั่วคราว อย่างไรก็ตาม ดี หลังจากที่อยู่ทกภัยยุติลง ปัจจัยการผลิตต่างๆ จะสามารถกลับเข้าสู่กระบวนการผลิตได้ในระยะยาว เช่น ในนิคมอุตสาหกรรมหลายแห่งที่หลังจากสูบน้ำออกจนเข้าสู่ภาวะปกติแล้ว ผู้ประกอบการและลูกจ้างสามารถทยอยเข้าพื้นที่เพื่อฟื้นฟูโรงงานและเดินเครื่องผลิต

กล่าวได้ว่า ในกรณีภัยพิบัติธรรมชาติ โดยทั่วไปจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง เศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญ อาทิ ไม่มีการเลิกจ้าง เป็นจำนวนมากที่จะนำไปสู่การว่างงานเชิงโครงสร้าง (structural unemployment) หรือไม่มีการชะลอ ลงของการสะสมทุน ในทางตรงข้ามการลงทุนกลับ ต้องมีต่อเนื่องเพื่อทดแทนเครื่องมือเครื่องจักรที่ เสียหาย ดังนั้น หลังจากภัยพิบัติธรรมชาติสิ้นสุด ลงศักยภาพการผลิตจะสามารถกลับเข้าสู่แนวโน้ม เดิมได้ในระยะยาว²

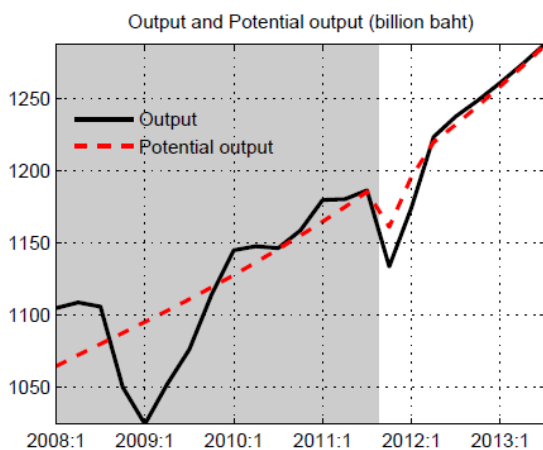
ในการประเมินว่าศักยภาพการผลิตของไทย จะหายไปเท่าไรจากน้ำท่วมสามารถพิจารณาจาก ความเสียหายของปัจจัยทุน (capital) เป็นหลัก เนื่องจากในกรณีของน้ำท่วมนั้นปัจจัยการผลิตที่เป็น ข้อจำกัดมากที่สุดคือเครื่องจักรและโรงงานที่ได้รับ ความเสียหาย (ลูกจ้างส่วนใหญ่สามารถเข้าทำงานได้ ทันทีที่น้ำลด) ทั้งนี้ ประมาณการความสูญเสียที่ ประเมินไว้ของปัจจัยทุนทั้งที่เป็นเครื่องจักร โรงงาน

2 กรณีภัยพิบัติธรรมชาติต่างจากการณีขีววิฤตเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับภาคการเงินการธนาคารที่ศักยภาพเศรษฐกิจมีความเสี่ยงที่จะสูญเสียเป็นการถาวรและไม่กลับเข้าสู่แนวโน้มเดิม ในวิกฤตเศรษฐกิจการเงิน การระสมสมทุนจะเป็นไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจากการสถาบันการเงินมีความลังเลที่จะปล่อยสินเชือเพราะฐานะการเงินของผู้กู้ที่เต็มไปด้วยหนี้ รวมถึงการเลิกจ้างเป็นวงกว้างเนื่องจากสถาบันการเงินและบริษัทจำนวนมากถูกปิด ดังเช่นในกรณีในกรณีวิกฤตเศรษฐกิจสหรัฐฯ ปี 2551-52 ที่อัตราการว่างงานทรงตัวอยู่ในระดับสูงต่อเนื่อง หรือกรณีวิกฤตเศรษฐกิจการเงินของไทยปี 2540 ที่การลงทุนอยู่ในระดับต่ำเรื่อยมา ส่งผลให้ผลผลิตตามศักยภาพไม่กลับเข้าสู่แนวโน้มก่อนวิกฤต

และอื่นๆ อยู่ที่ร้อยละ 3 ของสต็อกทุนของประเทศ³ ซึ่งปัจจัยทุนที่หายไปเมื่อเทียบกับสต็อกทุนจะมีมากในไตรมาสที่ 4 ปี 2554 และจะน้อยลงในไตรมาสที่ 1 ปี 2555 ตามการฟื้นฟูเครื่องจักรและโรงงานที่เกิดขึ้นต่อเนื่อง โดยปัจจัยทุนจะกลับสู่แนวโน้มเดิมได้ในไตรมาสที่ 2 ของปี 2555

ภาพรวมของแนวโน้มเศรษฐกิจในระยะ 8 ไตรมาสข้างหน้าสามารถคำนวณได้ผ่านแบบจำลองเศรษฐกิจ⁴ ที่ได้รวมความสูญเสียของปัจจัยทุนข้างต้นซึ่งจะมีผลต่อศักยภาพการผลิต และได้รวมความสูญเสียต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่ได้ประเมินไว้ ผลที่ได้ดังแสดงในภาพที่ 5

ภาพที่ 5 ประเมินการระดับการผลิตที่แท้จริง และระดับศักยภาพจากแบบจำลอง

ผลจากแบบจำลองชี้ว่า อุทกภัยส่งผลกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจมากกว่าระดับศักยภาพ กล่าวคือเศรษฐกิจจะหดตัวมากกว่าศักยภาพการผลิตที่ได้รับผลกระทบบ้าง ซึ่งตรงกับ

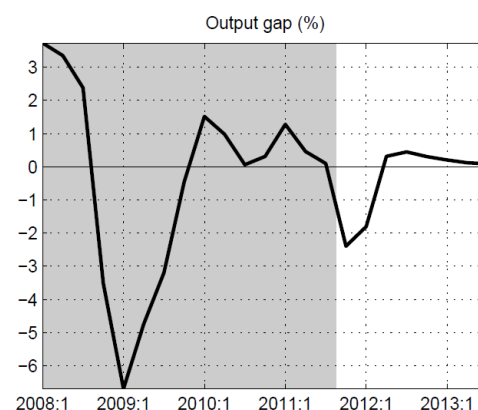
³ กระทรวงอุตสาหกรรมได้ประเมินความเสียหายที่เกิดขึ้นกับเครื่องจักรไว้ประมาณ 480 พันล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.5 ของ capital stock ของประเทศที่มีอยู่ประมาณ 30 ล้านล้านบาท สำหรับงานศึกษานี้ได้มีสมมติฐานเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดกับปัจจัยทุนนอกเหนือจากเครื่องจักร เช่น โรงงาน สาธารณูปโภค จึงกำหนดความเสียหายรวมอยู่ที่ร้อยละ 3 ของ capital stock

⁴ สุรัช แทนบุญและทศพล อภัยทาน, "A Quarterly Projection Model for Forecasting and Policy Analysis," Bank of Thailand Discussion Paper, forthcoming.

กรณี 2 ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น โดยระดับศักยภาพการผลิตและการผลิตจริงมีการหดตัวประมาณร้อยละ 2.5 และร้อยละ 5 ตามลำดับเมื่อเปรียบเทียบกับแนวโน้มเดิมของเศรษฐกิจที่ไม่ได้รับผลกระทบจากเหตุอุทกภัย หรือกล่าวได้ว่ามีช่องว่างการผลิตเปิดอยู่ประมาณร้อยละ 2.5

ทั้งนี้ หากเทียบกับวิกฤตเศรษฐกิจช่วงปี 2551-52 จะเห็นข้อแตกต่างที่สำคัญคือ วิกฤตเศรษฐกิจในครั้งนั้นแทบจะไม่กระทบระดับศักยภาพของการผลิตของไทย แต่เกิดจากปัจจัยภายนอกซึ่งก็คืออุปสงค์จากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ จึงเห็นได้ว่าช่องว่างการผลิตเปิดกว้างออกมากถึงประมาณร้อยละ 7 โดยภาพที่ 6 เปรียบเทียบขนาดของช่องว่างการผลิตในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจปี 2551-52 และภัยพิบัติน้ำท่วมปี 2554

ภาพที่ 6 ประเมินการช่องว่างการผลิต

สรุป

เหตุการณ์อุทกภัยครั้งนี้ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อศักยภาพการผลิตในระยะสั้นอีกด้วย เนื่องจากการผลิตที่เป็นปัจจัยทุน เช่น เครื่องจักรและโรงงาน บางส่วนได้สูญเสียไปกับภัยพิบัติ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลจากภาคธุรกิจชี้ว่า ความเสียหายที่เกิดกับความสามารถในการผลิตของประเทศมีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็วในอีก 1-2 ไตรมาสข้างหน้า

แม้เศรษฐกิจหดตัวค่อนข้างมาก แต่การที่ระดับศักยภาพการผลิตปรับลดลงมาด้วยทำให้ช่องว่างการผลิตที่เกิดขึ้นไม่กว้างนัก ซึ่งจะส่งผลลดแรงกดดันเงินเฟ้อด้านอุปสงค์ลงบ้าง แต่ไม่มากเท่าวิกฤตเศรษฐกิจการเงินที่ผ่านมา

บทความนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะความช่วยเหลือและคำแนะนำจากคุณปณัฏฐ์ จันทน์หอม คุณรุ่ง มัลลิกะมาส และคุณณัฐกานต์ วรสง่าศิลป์ ผู้เขียนขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

Contact authors

สุรัช แทนบุญ
Suracht@bot.or.th

ทศพล อภัยทาน
Tosapola@bot.or.th

ฝ่ายวิจัยเศรษฐกิจ ธนาคารแห่งประเทศไทย

References

- Reserve Bank of Australia (2011), "The Impact of the Recent Floods on the Australian Economy," *Statement on Monetary Policy*, February 2011.
- Koji Nakamura (2011), "The Impact of the Earthquake on the Output Gap and Prices," *Bank of Japan Review*, May 2011.
- International Monetary Fund (2009), "What's the Damage? Medium-Term Output Dynamics after Financial Crises," *World Economic Outlook*, October 2009.